

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000

Julkaistu Helsingissä 4 päivänä heinäkuuta 2000

N:o 636—643

SISÄLLYS

N:o		Sivu
636	Laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 38 §:n muuttamisesta.....	1651
637	Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta.....	1652
638	Laki vakuutusyhdistyslain muuttamisesta.....	1655
639	Laki vakuutuksenvälittäjistä annetun lain muuttamisesta.....	1658
640	Laki potilasvahinkolain muuttamisesta.....	1660
641	Valtioneuvoston asetus passintarkastuspaikoista annetun asetuksen muuttamisesta.....	1663
642	Valtioneuvoston asetus torjunta-aineasetuksen muuttamisesta.....	1664
643	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus äidinmaidonkorvikkeiden, vierotusvalmisteiden ja lastenruokien torjunta-ainejäämistä.....	1665

N:o 636

Laki

viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 38 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta 21 päivänä toukokuuta 1999 annetun lain (621/1999) 38 § seuraavasti:

38 §

Siirtymäsäännös

Lain 18 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut luettelot ja kuvaukset on laadittava vuoden kuluessa lain voimaantulosta. Ennen tämän lain voimaantuloa käyttöönotetut

tietojärjestelmät on suojattava ja niissä olevien tietojen suojaa, eheyttä ja laatua turvaavat toimenpiteet toteutettava tämän lain mukaisina viiden vuoden kuluessa lain voimaantulosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Kari Häkämies*

HE 36/2000
HaVM 12/2000
EV 82/2000

87—2000

400301

N:o 637

Laki**ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomaisista vakuutusyhtiöistä 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (398/1995) 2 §:n 1 momentin 6 ja 7 kohta sekä 79 ja 80 §, sellaisina kuin ne ovat, 79 § osaksi laissa 80/1999 ja 80 § laissa 1014/1995, sekä *lisätään* 2 §:n 1 momenttiin uusi 8 ja 9 kohta seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

6) *vahinkovakuutuksella* muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetussa neuvoston ensimmäisessä direktiivissä (73/239/ETY) lueteltuihin vahinkovakuutusluokkiin kuuluvaa toimintaa;

7) *kotivaltiolla* valtiota, jonka lainsäädännön mukaan ulkomainen vakuutusyhtiö on perustettu ja jossa sillä on sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka;

8) *palveluyrityksellä* yhteisöä, joka tuottaa ulkomaiselle vakuutusyhtiölle sen pääasialliseen toimintaan liittyviä palveluita; sekä

9) *ministeriöllä* tai *asianomaisella ministeriöllä* sosiaali- ja terveysministeriötä, jollei asetuksella toisin säädetä.

79 §

Vaitiolovelvollisuus

Joka ulkomaisen vakuutusyhtiön tai sen palveluyrityksen palveluksessa tai näiden toimielinten jäsenenä tai varajäsenenä tai ulkomaisen vakuutusyhtiön toimeksiannosta tehtävää suorittaessaan taikka vakuutusalan lautakunnan tai vastaavan toimielimen palveluksessa tai jäsenenä tai asiantuntijana toimeksiannon perusteella taikka 2, 3 tai 4 momentin nojalla on saanut tietää ulkomaisen vakuutusyhtiön, sen asiakkaan tai jonkun muun taloudellista asemaa tai terveydentilaa tai muita henkilökohtaisia oloja koskevan seikan taikka liike- tai ammattisalaisuuden, ei saa ilmaista tätä sivulliselle, jollei se, jonka hyväksi vaitiolovelvollisuus on säädetty, anna suostumustaan tietojen ilmaisemiseen tai jollei laissa ole muuta säädetty.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, sosiaali- ja terveysministeriöllä ja Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus luovuttaa vakuutussalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

1) syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen estämiseksi ja selvittämiseksi;

2) rahoitustarkastukselle ja muulle rahoitusmarkkinoita valvovalle Suomen viranomaiselle;

3) muun ETA-valtion vakuutus- tai rahoitustoimintaa tai rahoitusmarkkinoita valvovalle viranomaiselle tai, jos annettavat tiedot muussa kuin ETA-valtiossa kuuluvat 1 momentissa tarkoitetun salassapitovelvollisuuden piiriin, muun kuin ETA-valtion vakuutustoimintaa valvovalle viranomaiselle;

4) vakuutusyhtiön tilintarkastajalle;

5) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, jonka tehtävänä on osallistua vakuutusyrityksen selvitystila- tai konkurssimenettelyyn taikka muuhun vastaavaan menettelyyn;

6) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, joka on vastuussa vakuutusyrityksen selvitystila- tai konkurssimenettelyyn taikka muuhun vastaavaan menettelyyn osallisina olevien toimielinten valvonnasta;

7) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, joka on vastuussa vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten tai muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta;

8) ETA-valtion riippumattomille vakuutusmatemaatikoille, jotka suorittavat vakuutusyritysten laillisuusvalvontaa, ja näiden vakuutusmatemaatikoiden valvonnasta vastuussa olevalle toimielimelle;

9) ETA-valtion viranomaiselle tai toimielimelle, joka on lain mukaan vastuussa yhtiöoikeuden noudattamisen seurannasta ja rikkomusten tutkimisesta; ja

10) Suomen tai muun ETA-valtion keskuspankille ja rahapoliittisena viranomaisena samanlaisen tehtävän omaavalle muulle toimielimelle sekä muulle maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa olevalle viranomaiselle.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa ja 2 momentissa säädetään, sosiaali- ja terveysministeriö ja Vakuutusvalvontavirasto voivat luovuttaa toisilleen ja käyttää 1 momentissa tarkoitettua vaitiolovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja vain:

1) tarkistaakseen, että vakuutustoiminnan aloittamisen edellytykset on täytetty;

2) ulkomaisten vakuutusyhtiöiden toiminnan valvontaan; sekä

3) pakotteiden asettamiseen.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, ulkomaisella vakuutusyhtiöllä on oikeus luovuttaa vaitiolovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

1) toiselle vakuutusyhtiölle jälleenvakuutuksen järjestämistä varten;

2) vakuutusyhtiön palveluyritykselle tai sille, joka hoitaa vakuutusyhtiön antamaa tehtävää toimeksiannon perusteella;

3) vakuutusyhtiön kanssa samaan konserniin tai sen kanssa samaan taloudelliseen yhteenliittymään kuuluvalla vakuutuslaitokselle korvausasian hoitoa, vakuutus sopimuksen tekemistä ja vakuutusliikkeen harjoittamisen kannalta tarpeellisten muiden tehtävien hoitamista varten; mitä edellä tässä kohdassa säädetään tietojen luovuttamisesta, ei koske terveydentilaan liittyvien tietojen luovuttamista;

4) vakuutusalan lautakunnan tai vastaavan toimielimen palveluksessa tai jäsenenä olevalle sinne käsiteltäväksi saatetun asian hoitamista varten;

5) toiselle vakuutusyhtiölle tai vahingonaiheuttajalle vakuutusyhtiön takautumisoikeuden toteuttamiseksi sekä toiselle vakuutusyhtiölle sen selvittämiseksi, mikä on eri vakuutusyhtiöiden vastuu samasta vakuutustapah- tumasta;

6) vakuutusyhtiöön kohdistuneista rikoksista sekä sille ilmoitetuista vahingoista toisille vakuutusyhtiöille vakuutusyhtiöihin kohdistuvan rikollisuuden ehkäisemiseen liittyvän tärkeän edun vuoksi siten kuin tietosuojalautakunta henkilötietolain (523/1999) 43 §:n 3 momentin nojalla tarkemmin mää- rää;

7) sosiaali- ja terveysministeriön luvalla historiallista tai tieteellistä tutkimusta tai tilastointia varten, jos on ilmeistä, ettei tietojen antaminen loukkaa niitä etuja, joiden suojaksi vaitiolovelvollisuus on säädetty; lupa voidaan antaa määräajaksi ja siihen on liitettävä yleisen ja yksityisen edun suojaamiseksi tarpeelliset määräykset; lupa voidaan peruuttaa, milloin siihen harkitaan olevan syytä;

8) Suomen syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen estämiseksi ja selvittämiseksi sekä 1 momentissa tarkoitetuille viranomaisille tai toimielimille; terveydentilaan liittyviä tietoja saa kuitenkin luovuttaa vain syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle vakuutus- tai eläkelaitokseen kohdistuvan petosrikoksen estämiseksi, selvittämiseksi ja syytteeseen panoa varten; sekä

9) luottotietotoimintaa harjoittavalle rekisterinpitäjälle muun kuin kuluttajan viivästyneestä vakuutusmaksusaatavasta.

Mitä 4 momentissa säädetään vakuutusyhtiöstä, koskee soveltuvin osin liikennevakuutuskeskusta, potilasvakuutuskeskusta ja ympäristövakuutuskeskusta. Mitä 4 momentin 4 kohdassa säädetään vakuutusyhtiön oikeudesta tietojen luovuttamiseen, koskee soveltuvin osin myös 4 momentin 4 kohdassa tarkoitettua vakuutusalan lautakuntaa tai toimielintä.

Vakuutusyhtiö voi 4 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa luovuttaa vain sellaisia tietoja, joita tarvitaan kyseessä olevien tehtävien suorittamiseksi.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan tarvittaessa antaa tarkempia sään-

nöksiä tämän pykälän 4—6 momentin täytäntöönpanosta.

80 §

Vakuutussalaisuuden luvaton ilmaiseminen

Rangaistus 79 §:n 1 momentissa säädetyn vaitiolovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain (39/1889) 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan tai jollei siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 638

Laki**vakuutusyhdistyslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1987 annetun vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 16 luvun 10 ja 10 a §, sellaisina kuin ne ovat, 10 § laeissa 451/1995, 1023/1996 ja 81/1999 sekä 10 a § laissa 1015/1995, sekä *lisätään* 1 lukuun uusi 6 a § seuraavasti:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

6 a §

Tässä laissa tarkoitetaan *palveluyrityksellä* yhteisöä, joka tuottaa vakuutusyhdistykselle sen pääasialliseen toimintaan liittyviä palveluita.

16 luku

Erinäisiä säännöksiä

10 §

Joka vakuutusyhdistyksen tai sen palveluyrityksen palveluksessa tai näiden toimielinten jäsenenä tai varajäsenenä tai vakuutusyhdistyksen toimeksiannosta tehtävää suorittaessaan taikka vakuutusalan lautakunnan tai vastaavan toimielimen palveluksessa tai jäsenenä tai asiantuntijana toimeksiannon perusteella taikka 2, 3 tai 4 momentin nojalla on saanut tietää vakuutusyhdistyksen, sen asiakkaan tai jonkun muun taloudellista asemaa tai terveydentilaa tai muita henkilökohdaisia oloja koskevan seikan taikka liike- tai

ammattisalaisuuden, ei saa ilmaista tätä sivulliselle, jollei se, jonka hyväksi vaitiolovelvollisuus on säädetty, anna suostumustaan tietojen ilmaisemiseen tai jollei laissa ole muuta säädetty. Asiakasta koskevia vaitiolovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja ei saa antaa myöskään yhdistyskokoukselle eikä kokoukseen osallistuvalla osakkaalla, lukuun ottamatta yhdistyskokouksen ääniluetteloa.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, sosiaali- ja terveysministeriöllä ja Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus luovuttaa vakuutussalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

1) syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen estämiseksi ja selvittämiseksi;

2) rahoitustarkastukselle ja muulle rahoitusmarkkinoita valvovalle Suomen viranomaiselle;

3) muun ETA-valtion vakuutus- tai rahoitustoimintaa tai rahoitusmarkkinoita valvovalle viranomaiselle tai, jos annettavat tiedot muussa kuin ETA-valtiossa kuuluvat 1 momentissa tarkoitettun salassapitovelvollisuuden piiriin, muun kuin ETA-valtion vakuutustoimintaa valvovalle viranomaiselle;

4) vakuutusyhdistyksen tilintarkastajalle;
5) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, jonka tehtävänä on osallistua vakuutusyrityksen selvitystila- tai konkurssimenettelyyn taikka muuhun vastaavaan menettelyyn;

6) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, joka on vastuussa vakuutusyrityksen selvitystila- tai konkurssimenettelyyn taikka muuhun vastaavaan menettelyyn osallisina olevien toimielinten valvonnasta;

7) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, joka on vastuussa vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten tai muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta;

8) ETA-valtion riippumattomille vakuutusmatemaatikoille, jotka suorittavat vakuutusyritysten laillisuusvalvontaa, ja näiden vakuutusmatemaatikoiden valvonnasta vastuussa olevalle toimielimelle;

9) ETA-valtion viranomaiselle tai toimielimelle, joka on lain mukaan vastuussa yhtiöoikeuden noudattamisen seurannasta ja rikkomusten tutkimisesta; ja

10) Suomen tai muun ETA-valtion keskuspankille ja rahapoliittisena viranomaisena samanlaisen tehtävän omaavalle muulle toimielimelle sekä muulle maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa olevalle viranomaiselle.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa ja 2 momentissa säädetään, sosiaali- ja terveysministeriö ja Vakuutusvalvontavirasto voivat luovuttaa toisilleen ja käyttää 1 momentissa tarkoitettua vaihtolovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja vain:

1) tarkistaakseen, että vakuutustoiminnan aloittamisen edellytykset on täytetty;

2) vakuutusyhdistysten toiminnan, erityisesti vakuutusteknisen vastuuvelan, toimintapäätöksen, hallinto- ja kirjanpitoimenettelyn sekä sisäisen tarkastustoiminnan valvontaan; sekä

3) pakotteiden asettamiseen.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, vakuutusyhdistyksellä on oikeus luovuttaa vaihtolovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

1) toiselle vakuutuslaitokselle jälleenvakuutuksen järjestämistä varten;

2) vakuutusyhdistyksen palveluyritykselle tai sille, joka hoitaa vakuutusyhdistyksen antamaa tehtävää toimeksiannon perusteella;

3) vakuutusyhdistyksen kanssa samaan konserniin tai sen kanssa samaan taloudelliseen yhteenliittymään kuuluvalla vakuutuslaitokselle korvausasian hoitoa, vakuutussovimuksen tekemistä ja vakuutusliikkeen harjoittamisen kannalta tarpeellisten muiden tehtävien hoitamista varten; mitä edellä tässä kohdassa säädetään tietojen luovuttamisesta, ei koske terveydentilaan liittyvien tietojen luovuttamista;

4) vakuutusalan lautakunnan tai vastaavan toimielimen palveluksessa tai jäsenenä olevalle sinne käsiteltäväksi saatetun asian hoitamista varten;

5) toiselle vakuutuslaitokselle tai vahingonaiheuttajalle vakuutusyhdistyksen takautumisoikeuden toteuttamiseksi sekä toiselle vakuutuslaitokselle sen selvittämiseksi, mikä on eri vakuutuslaitosten vastuu samasta vakuutustapahtumasta;

6) vakuutusyhdistykseen kohdistuneista rikoksista sekä sille ilmoitetuista vahingoista toisille vakuutuslaitoksille vakuutuslaitoksiin kohdistuvan rikollisuuden ehkäisemiseen liittyvän tärkeän edun vuoksi siten kuin tietosuojaalautakunta henkilötietolain (523/1999) 43 §:n 3 momentin nojalla tarkemmin määrää;

7) sosiaali- ja terveysministeriön luvalla historiallista tai tieteellistä tutkimusta tai tilastointia varten, jos on ilmeistä, ettei tietojen antaminen loukkaa niitä etuja, joiden suojaksi vaihtolovelvollisuus on säädetty; lupa voidaan antaa määrääjäksi ja siihen on liitettävä yleisen ja yksityisen edun suojaamiseksi tarpeelliset määräykset; lupa voidaan peruuttaa, milloin siihen harkitaan olevan syytä;

8) Suomen syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen estämiseksi ja selvittämiseksi sekä 1 momentissa tarkoitetuille viranomaisille tai toimielimille; terveydentilaan liittyviä tietoja saa kuitenkin luovuttaa vain syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle vakuutus- tai eläkelaitokseen kohdistuvan petosrikoksen estämiseksi, selvittämiseksi ja syytteeseen panoa varten; sekä

9) luottotietotoimintaa harjoittavalle rekisterinpitäjälle muun kuin kuluttajan viivästyneestä vakuutusmaksusaatavasta.

Mitä 4 momentissa säädetään vakuutusyhdistyksestä ja vakuutuslaitoksesta, koskee soveltuvin osin liikennevakuutuskeskusta, potilasvakuutuskeskusta ja ympäristövakuutuskeskusta. Mitä 4 momentin 4 kohdassa säädetään vakuutusyhdistyksen oikeudesta

tietojen luovuttamiseen, koskee soveltuvien osin myös 4 momentin 4 kohdassa tarkoitettua vakuutusalan lautakuntaa tai toimielintä.

Vakuutusyhdistys voi 4 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa luovuttaa vain sellaisia tietoja, joita tarvitaan kyseessä olevien tehtävien suorittamiseksi.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan tarvittaessa antaa tarkempia säännöksiä tämän pykälän 4—6 momentin täytäntöönpanosta.

Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

10 a §

Rangaistus 10 §:n 1 momentissa säädetyn vaitiolovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain (39/1889) 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan tai jollei siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 639

Laki**vakuutuksenvälittäjistä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vakuutuksenvälittäjistä 19 päivänä helmikuuta 1993 annetun lain (251/1993) 3 §:n 1 momentin 4 kohta, 4 §:n 3 ja 4 kohta, 19 § sekä 20 §:n otsikko ja 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 19 § osaksi laissa 86/1999, seuraavasti:

3 §

Luonnollisen henkilön rekisteröinnin edellytykset

Vakuutusvalvontaviraston on pyynnöstä rekisteröitävä vakuutuksenvälittäjäksi luonnollinen henkilö:

4) jolla on Vakuutusvalvontaviraston hyväksymä vakuutus niiden vahinkojen korvaamisen varalta, joista vakuutuksenvälittäjä tämän lain mukaan on korvausvastuussa; sekä

4 §

Yhteisön rekisteröimisen edellytykset

Vakuutusvalvontaviraston on pyynnöstä rekisteröitävä yhteisö vakuutuksenvälittäjäksi, jos:

3) sillä on Vakuutusvalvontaviraston hyväksymä vakuutus niiden vahinkojen korvaamisen varalta, joista vakuutuksenvälittäjä tämän lain mukaan on korvausvastuussa;

4) yhteisön liiketoiminnan laatuun ja laajuuteen nähden Vakuutusvalvontaviraston riittäväksi katsoma määrä yhteisön palveluk-

sessä olevista henkilöistä on 3 §:n perusteella rekisteröity vakuutuksenvälittäjiksi ja näistä yksi on nimitetty liikkeen vastaavaksi hoitajaksi; sekä

19 §

Vaitiolovelvollisuus

Joka vakuutuksenvälitystoimintaa harjoittaessa tai muutoin vakuutuksenvälitystoimintaan liittyviä tehtäviä suorittaessa tai 2 momentin nojalla on saanut tietää vakuutuksenvälittäjän, tämän asiakkaan tai jonkun muun taloudellista asemaa tai terveydentilaa tai muita henkilökohtaisia oloja koskevan seikan taikka liike- tai ammattisalaisuuden, ei saa ilmaista tätä sivulliselle, jollei se, jonka hyväksi vaitiolovelvollisuus on säädetty, anna suostumustaan tietojen ilmaisemiseen tai jollei laissa ole muuta säädetty.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, sosiaali- ja terveysministeriöllä ja Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus luovuttaa vaitiolovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja syyttäjä- ja poliisiviranomaiselle rikoksen selvittämiseksi sekä, jos annettavat tiedot toisessa valtiossa kuuluvat tässä pykälässä tarkoitetun vaitiolovelvollisuuden pii-

riin, toisen valtion vakuutusenvälitystoimintaa valvovalle viranomaiselle.

20 §

Vaitiolovelvollisuuden rikkominen

Rangaistus 19 §:ssä säädetyn vaitiolovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain

Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2000

(39/1889) 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan tai jollei siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 640

Laki**potilasvahinkolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 25 päivänä heinäkuuta 1986 annetun potilasvahinkolain (585/1986) 10 a ja 11 §, sellaisina kuin ne ovat, 10 a § laeissa 973/1993, 326/1995 ja 1212/1998 sekä 11 § mainitussa laissa 973/1993 sekä laeissa 879/1998 ja 87/1999, sekä *lisätään* lakiin uusi 11 a—11 e §, seuraavasti:

10 a §

Korvauksen korotus

Tämän lain mukaisen korvauksen viivästyessä Potilasvakuutuskeskuksen on maksettava viivästynyt korvaus viivästysajalta korotettuna. Korvauksen korotus vuotta kohden laskettuna on korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukainen. Velvollisuus maksaa korvaus korotettuna ei kuitenkaan koske lakisäätteistä vakuutusta harjoittavien vakuutus- tai eläkelaitosten välisiä yhteensovituksen eikä takautumisoikeuteen perustuvia suorituksia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu korvauksen korotus lasketaan viivästysajan jokaiselta päivältä. Sitä ei kuitenkaan lasketa kolmelta kuukaudelta sen kalenterikuukauden päättymisestä, jona vahingon kärsinyt on esittänyt Potilasvakuutuskeskukselle vaatimuksensa sekä korvauksen perustetta ja määrää koskevan sellaisen selvityksen kuin häneltä kohtuudella voidaan vaatia ottaen huomioon myös keskuksen mahdollisuudet hankkia selvitys. Saman päätöksen perusteella myö-

hemmin suoritettavalle korvauserälle korotus lasketaan kuitenkin eräpäivästä.

Jos korvausta ei ole voitu vahingon kärsineestä johtuvasta syystä maksaa oikeassa ajassa, Potilasvakuutuskeskus ei ole velvollinen maksamaan korvausta korotettuna pitemmältä ajalta kuin siitä päivästä, jona este keskuksen tieteen on lakannut. Jos korvauksen suorittaminen viivästyy lain säännöksen vuoksi taikka yleisen liikenteen tai maksuliikenteen keskeytymisen tai muun sen kaltaisen ylivoimaisen esteen vuoksi, keskus ei ole velvollinen maksamaan korvausta korotettuna tällaisen esteen aiheuttamalta viivästysajalta.

Korvauksen korotusta, jonka määrä on pienempi kuin neljä euroa, ei makseta. Mainittua euromäärää tarkistetaan vuosittain työntekijäin eläkelain (395/1961) 9 §:ssä säädetyn palkkaindeksiluvun mukaan. Tarkistettu euromäärä pyöristetään lähimpään kymmeneen senttiin.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa Potilasvakuutuskeskukselle ohjeita tämän pykälän soveltamisesta.

11 §

Potilasvahinkolautakunta

Valtioneuvosto asettaa potilasvahinkolautakunnan kolmeksi vuodeksi kerrallaan ja nimeää yhden jäsenistä puheenjohtajaksi ja kaksi varapuheenjohtajiksi. Jos lautakunnan jäsen tai varajäsen eroaa tai kuolee kesken toimikauden, sosiaali- ja terveysministeriö nimeää hänen tilalleen uuden jäsenen tai varajäsenen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

Potilasvahinkolautakunnassa on kahdeksan jäsentä ja kuusitoista varajäsentä.

Lautakunnan jäsenten on oltava terveydenhuoltoasioihin perehtyneitä. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien on oltava oikeustieteen kandidaatin tutkinnon suorittaneita, ja vähintään kahden heistä on oltava perehtynyt vahingonkorvausasioihin. Puheenjohtajan on lisäksi oltava tuomarin tehtäviin perehtynyt. Jäsenistä kahden on oltava erikoislääkäreitä ja ainakin yhden muu terveydenhuollon ammattihenkilö. Mitä jäsenistä säädetään, koskee vastaavasti varajäsentä.

Potilasvahinkolautakunnan jäsenet ja muut lautakunnan tehtäviä hoitavat toimivat virkavastuulla.

Tarkemmat säännökset lautakunnan hallinnosta ja toiminnan järjestämisestä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

11 a §

Potilasvahinkolautakunnan tehtävät

Potilasvahinkolautakunnan tehtävänä on korvauksen hakijan, Potilasvakuutuskeskuksen, terveyden- ja sairaanhoitotoimintaa harjoittavan tai korvausten erottelua 9 a §:n nojalla vaativan vakuutuslaitoksen pyynnöstä antaa ratkaisusuositus korvausasiassa sekä tuomioistuimen tai asianosaisen pyynnöstä antaa lausunto tuomioistuimessa käsiteltävänä olevassa korvausasiassa.

Potilasvakuutuskeskuksen on ennen lopullisen korvauspäätöksen tekemistä saatettava korvausasia potilasvahinkolautakunnan käsiteltäväksi, jos kysymys on pysyvän työkyvyttömyyden perusteella suoritettavan korvauksen tai kuoleman johdosta suoritettavan elatusapukorvauksen määräytymisperusteista. Jos Potilasvakuutuskeskus poikkeaa potilasvahinkolautakunnan ratkaisusuosituksesta korvauksensaajan haitaksi, sen on liitettävä ratkaisusuositus päätökseensä.

Lautakunnan tulee erityisesti pyrkiä potilasvahinkoja koskevan korvauskäytännön yhtenäistämiseen. Lautakunta voi tarvittaessa antaa vakuutuksenantajille yleisiä soveltamissuosituksia tämän lain mukaisissa korvausasioissa.

Terveydenhuollon oikeusturvakeskus ja lääninhallitukset ovat velvolliset antamaan potilasvahinkolautakunnalle virka-apua sen tehtävien suorittamiseksi.

11 b §

Korvausasian käsittely lautakunnassa

Jos 11 a §:ssä tarkoitettu pyyntö on ilmeisen aiheeton, ratkaisusuositusta tai lausuntoa ei tarvitse antaa. Jos Potilasvakuutuskeskus ei ole käsitellyt pyynnössä tarkoitettua korvausasiaa, potilasvahinkolautakunta voi siirtää asian käsittelyn Potilasvakuutuskeskukselle.

Jos korvausasiassa on annettu tuomioistuimen ratkaisu, potilasvahinkolautakunta ei ratkaistulta osin saa käsitellä asiaa. Jos korvausasia on vireillä tuomioistuimessa, lausunto saadaan antaa vain tuomioistuimelle sen tai asianosaisen pyynnöstä.

Lautakunta saa käsitellä korvausasian myös korvausperusteen osalta, vaikka ratkaisusuositusta pyydetään vain korvausmäärästä.

Lautakunnassa asiat ratkaistaan esittelystä joko täysistunnossa tai täysistunnon asettaman jaoston kokouksessa. Asioita lautakunnassa käsiteltäessä noudatetaan, mitä hallintomenettelylain (598/1982) 1—13 §:ssä, kielilaisissa (148/1922) ja saamen kielen käyttämisestä viranomaisissa annetussa laissa (516/1991) säädetään.

Asian käsittely lautakunnassa on maksuton.

11 c §

Lautakunnan oikeustoimikelpoisuus

Potilasvahinkolautakunta voi saada nimiinsä oikeuksia ja tehdä sitoumuksia sekä hakea, kantaa ja vastata tuomioistuimissa ja muiden viranomaisten luona. Lautakunnan täysistunto päättää siitä, keillä on oikeus edustaa lautakuntaa ja kirjoittaa sen nimi. Lautakunnan on ilmoitettava näiden henkilöiden nimet ja kotipaikat Vakuutusvalvontavirastolle, joka antaa pyynnöstä todistuksen siitä, kenellä on oikeus edustaa lautakuntaa

ja kirjoittaa sen nimi. Lautakunnan kotipaikka on Helsinki.

11 d §

Lautakunnan valvonta

Potilasvahinkolautakunnan toimintaa valvoo Vakuutusvalvontavirasto.

11 e §

Lautakunnan toiminnan rahoitus

Potilasvahinkolautakunnan toiminnasta ai-

Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2000

heutuneet kustannukset maksetaan Potilasvakuutuskeskuksen varoista Vakuutusvalvontaviraston vuosittain vahvistaman lautakunnan talousarvion perusteella.

Kustannusten jakamisesta potilasvakuutus-toimintaa harjoittavien vakuutusyhtiöiden kesken säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 641

Valtioneuvoston asetus
passintarkastuspaikoista annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, muutetaan passintarkastuspaikoista 27 päivänä toukokuuta 1992 annetun asetuksen (461/1992) 3 §:n 2 momentti, 6 §:n 2 momentti ja 7 §, sellaisina kuin ne ovat 6 §:n 2 momentti asetuksessa 403/1993 ja 3 §:n 2 momentti sekä 7 § asetuksessa 1530/1995, ja lisätään asetukseen uusi 2 a § seuraavasti:

2 a §

Lentopaikat

satamista ainoastaan Kaskinen, Kemi, Maarianhamina, Nuijamaa, Pietarsaari, Pori, Rauma ja Uusikaupunki.

Varsinainen passintarkastuspaikka yksinomaan helikopterilentoliikenteelle on Helsinki—Hernesaaari.

7 §

3 §

*Meri- ja rajavartioasemat**Passintarkastuspaikat Suomen ja Ruotsin välisellä rajalla*

Huvialusten passintarkastuspaikkoja 6 §:n 2 momentissa mainittujen satamien lisäksi ovat Bågaskärin, Enskärin, Glosholmenin, Haapasaaren, Hangon, Hiittisten, Jussarön, Kalajoen, Kokkolan, Kotkan, Kummelgrundin, Kökarin, Maarianhaminan, Mäntyluodon, Nauvon, Orregrundin, Pirttisaaren, Porkkalan, Raahen, Röytän, Storklubbin, Suomenlinnan, Susiluodon, Valassaarten, Vallgrundin ja Virpiniemen merivartioasemat sekä Santion ja Utön passintarkastuspaikat.

6 §

Satamat

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä heinäkuuta 2000.

Huvialusten passintarkastuspaikkoja ovat

Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 2000

Sisäasiainministeri *Kari Häkämies*

Osastopäällikkö Juhani Uusitalo

N:o 642

**Valtioneuvoston asetus
torjunta-aineasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

kumotaan 19 päivänä toukokuuta 1995 annetun torjunta-aineasetuksen (792/1995) 1 §:n 3 momentti, 6 §:n 2 momentti, 14 §:n 3 momentti, 18 a §, 19 §:n 5 momentti, 31 § ja 36 §:n 2 momentti, sekä

muutetaan 1 §:n 1 momentti sekä 26 ja 35 § seuraavasti:

1 §

Rekisteröintihakemus

Kasvinsuojeluaineen rekisteröintiä voi haakea markkinoille luovuttamisesta vastaava toiminnanharjoittaja, jolla on pysyvä toimipaikka jossakin Euroopan unionin (EU) jäsenvaltiossa. Rekisteröintiä haetaan Kasvintuotannon tarkastuskeskukselta.

26 §

Torjunta-aineiden myyntipäällysten merkinnät

Torjunta-ainelautakunta vahvistaa valmisteen myyntipäällyserkinnät hyväksyessään valmisteen.

Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 2000

Myyntipäällyserkintöjen tulee olla suomen ja ruotsin kielellä.

35 §

Erityistutkinto

Suunnitellessaan ja kehittäessään torjuntaainelain 4 h §:ssä tarkoitettua erityisen vaarallisen torjunta-aineen käyttöön oikeuttavaa erityistutkintoa Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen tulee olla yhteistyössä työsuojelun, terveydenhuollon, elintarvikevalvonnan ja ympäristönsuojelun viranomaisten kanssa.

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä heinäkuuta 2000.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Timo Rämänen

N:o 643

**Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus
äidinmaidonkorvikkeiden, vierotusvalmisteiden ja lastenruokien torjunta-ainejäämistä**

Annettu Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 2000

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun elintarvikelain (361/1995) 48 §:n nojalla:

1 §

Asetuksen tarkoitus

Tällä asetuksella pannaan täytäntöön komission 6 päivänä toukokuuta 1999 antama direktiivi imeväisille ja pikkulapsille tarkoitettuista viljapohjaisista valmisruoista ja muista lastenruoista annetun direktiivin 96/5/EY muuttamisesta (1999/39/EY) sekä komission 25 päivänä toukokuuta 1999 antama direktiivi äidinmaidonkorvikkeista ja vierotusvalmisteista annetun direktiivin 91/321/ETY muuttamisesta (1999/50/EY).

2 §

Soveltamisala

Tämä asetus koskee äidinmaidonkorvikkeita ja vierotusvalmisteita, joista säädetään äidinmaidonkorvikkeesta ja vierotusvalmisteesta annetussa kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä (485/1997), sekä

lastenruokia, joista säädetään lastenruoista annetussa kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä (789/1997) sellaisena kuin se päätöksellä (1018/1998) muutettuna.

3 §

Määritelmä

Tässä asetuksessa tarkoitetaan *torjunta-ainejäämillä*

äidinmaidonkorvikkeessa, vierotusvalmisteessa tai lastenruoassa olevaa torjunta-aineen jäämää ja sen aineenvaihdunta-, hajotus- tai reaktiotuotetta.

4 §

Vieraat aineet ja muu laatu

Äidinmaidonkorvikkeet, vierotusvalmisteet ja lastenruoat eivät saa sisältää torjunta-ainetta tai muuta vierasta ainetta sellaista määrää, että se voi vaarantaa imeväisen tai pikkulapsen terveyden.

5 §

Torjunta-ainejäämät

Äidinmaidonkorvikkeet, vierotusvalmisteet ja lastenruoat eivät saa sisältää yksittäisten torjunta-aineiden jäämiä pitoisuuksina, jotka ylittävät 0,01 mg/kg. Tämä säännös ei koske

N:o 643

torjunta-aineita, joiden jäämistä säädetään erikseen.

Edellä säädettyä enimmäismäärää sovelletaan nautintavalmiina myytävään tai valmistajan ohjeen mukaan nautintavalmiksi tehtyyn valmisteeseen.

6 §

Kielletyt torjunta-aineet

Tarkempia säännöksiä torjunta-aineista, joita ei saa käyttää äidinmaidonkorvikkeiden, vierotusvalmisteiden tai lastenruokien valmistukseen tarkoitettujen maataloustuotteiden tuotannossa, annetaan erillisellä asetuksella.

Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 2000

Ministeri *Kimmo Sasi*

7 §

Viittaussäännös

Tämän asetuksen rikkomisen seuraamuksista säädetään elintarvikelaissa.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2000.

Valmisteita, jotka eivät täytä tämän asetuksen säännöksiä, saa kuitenkin myydä 30 päivään kesäkuuta 2002 asti, jos ne ovat tämän asetuksen voimaantullessa voimassa olleiden säännösten mukaisia.

Kaupallinen neuvos Anna-Liisa Koskinen